

[Socialministeren.]

ken til at naa frem til et Resultat, et Resultat, som jeg altsaa haaber vil blive modtaget med Tilfredshed.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bundvad, rejste Spørgsmaalet om de Fagforeninger, der udbetaler Legater eller lignende til tidligere Medlemmer, der nu bor paa Alderdomshjem. Han udtalte, at det virker uretfærdigt, naar der paa Grund af dette Beløb trækkes procentvis fra i Lommepengene. Det er rigtigt, som det ærede Medlem omtalte, at det Udvalg, der er nedsat angaaende en frivillig Overbygning over Aldersrenten, ogsaa beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, og jeg skal love det ærede Medlem at følge Sagen med den største Interesse.

Det ærede Medlem Hr. Bundvad omtalte de enlige Kvinder paa 55 Aar, og ogsaa det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har omtalt disse Kvinder og stillet et Ændringsforslag angaaende dem.

Jeg henholder mig til, hvad jeg oplyste ved første Behandling om dette Spørgsmaal, og det samme gælder angaaende den frivillige, forsikringsmæssige Overbygning over Aldersrenten og de Undersøgelser, der finder Sted i et Udvalg med Hensyn til eventuelle Ændringer i Invalidelovgivningen. Saa snart der fremkommer Indstilling fra de forskellige Udvalg, vil jeg vende tilbage til Spørgsmaalene, og jeg skal ogsaa her love at følge Sagerne med den største Interesse.

Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen mente, at der burde udbetales det samme til Rentemodtagerne i København, i Købstæderne og paa Landet. Regeringens Forslag gør vel ikke dette, men det trækker dog Beløbene nærmere til hinanden, idet Lovforslaget, naar det forhaabentlig inden længe bliver vedtaget, bevirker, at man faar forholdsvis mere paa Landet og i Købstæderne end i København.

Det ærede Medlem omtalte endvidere, at Brændselshjælpen, de 18 hl, ikke dækker Indkøb af Brændsel paa Landet. Men det er jo ogsaa saadan efter Lovforslaget, at Rentemodtagerne paa Landet faar mere i Brændselshjælp end i Byerne. Brændselshjælpen vil i København efter Forslaget være 102 Kr., i Købstæderne 100 Kr., men paa Landet 181 Kr. Der er jo netop taget Hensyn til, at man ude paa Landet maa betale noget mere for det indenlandske Brændsel, der bruges derude.

Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen omtalte 60 Aars Grænsen og udtalte, at Socialdemokratiet ved Lovens Revision i 1946 ogsaa stod paa denne Grænse.

Maa jeg i den Anledning oplyse, at det socialdemokratiske Mindretal i Folketingsudvalgets Betænkning udtalte, at Mindretallet vil anse det for sandsynligt, at en Forhøjelse af Aldersgrænsen bliver rimelig paa et eller andet Tidspunkt, men Betingelsen for en saadan Ændring maa være, at der har fundet en Afklaring af Beskæftigelsesmulighederne Sted, saaledes at der er et solidt Grundlag for en Formodning om, at Mænd i Alderen 60—65 Aar i Almindelighed vil være i Stand til at klare sig ved Indtægt af Arbejde, og Mindretallet skønnede, at denne Betingelse ikke for Tiden — altsaa dengang vi behandlede Loven — var til Stede. Socialdemokratiet er saaledes ikke principielt imod en Tilgangsalder paa 65 Aar for Mænd og gifte Kvinder, og deri, at Socialdemokratiet i 1946 ikke mente, at Beskæftigelsesforholdene var tilstrækkeligt afklarede til at sætte Tilgangsalderen op til 65 Aar, ligger ikke, at man nu, hvor Beskæftigelsessituationen som Helhed er bedre, bortset fra den Sæsonarbejdsløshed, der kan være, maa forvente, at vi nu vil gaa til at nedsætte den forhøjede Tilgangsalder. Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa oplyse, at Sverige ved de sidste Ændringer af Folkepensionsordningen har bibeholdt Aldersgrænsen 67, at Aldersgrænsen i Norge er 70, samt at den nye engelske Socialforsikringslov i 1946 har sat Aldersgrænsen til 65 Aar for Mænd og 60 Aar for Kvinder. Herhjemme er Aldersgrænsen som bekendt 60 Aar for enlige Kvinder og 65 Aar for Ægtepar med en Dispensationsbestemmelse paa 60 Aar, hvor svigtende Helbred gør det nødvendigt. Ifølge de Overgangsbestemmelser, der er i selve Lovforslaget, er Tilgangsalderen for Tiden 62 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen udtalte, at det kommunistiske Forslag om et Eengangstillæg skabte Forvirring i Cirklerne for Socialdemokratiet og altsaa skulde være Grunden til, at vi havde stillet dette Forslag om Forbedring for Alders- og Invalidere rentemodtagerne. Det kan da ikke være ukendt for det ærede Medlem, at Socialdemokratiet stillede Ændringsforslag til hans Forslag i 1946, gaaende ud paa en Forbedring paa 47 Mill. Kr. af det Forslag, der paa daværende Tidspunkt blev vedtaget.

Jeg erindrer om, at der paa daværende Tidspunkt ogsaa forelaa et kommunistisk Forslag, som gik ud paa at yde ca. 400 Mill. Kr. mere end efter den bestaaende Aldersrentelovgivning, og at vi ikke paa daværende Tidspunkt lod os anfægte af, at der fra det kommunistiske Parti var stillet dette Forslag, men fastholdt vort Forslag om 47 Mill. Kr. som det, vi fra socialdemo-